

[Søren Andersen.]

pensionens fradragsregler, de fradragsregler, som vi længe har set i højeste grad er opsparringsfjendtlige. Vi har talt meget om det, men erkendelsen blev efterhånden almindelig, og den gamle regel har jo gyldighed, at omend erkendelsen kan komme sent, så kommer den, og det er vi naturligvis glade ved.

En kommission nedsattes med henblik på disse fradragsreglers ophævelse, hvilken måde det skulle ske på, hvordan finansieringen skulle finde sted. For ikke længe siden har kommissionen afgivet en betænkning, i hvilken det siges, at der er bred, almindelig enighed om, at der bør gennemføres en almindelig folkepensionering med en tilgangsalder på 67 år for mænd og kvinder, dog med det forbehold, at kvinder fra 62 til 67 år, som er gift med en folkepensionist, ikke mister og i det hele taget kan erhverve den almindelige folkepension og erhverve den uden fradrag. Fradragsreglens ophævelse skulle ske i forbindelse med en forhøjelse af folkepensionsbidraget på 1 pct. Man pegede på to former for overgang. Enten gennem gradvis forhøjelse af det fradragsfrie beløb og i takt med denne forhøjelse en tilsvarende forhøjelse af folkepensionsbidraget — dette skulle ske over en 3-årig periode — eller eventuelt derigennem, at man straks begyndte indbetalingen og efter et års forløb med øjeblikkeligt varsel satte den fulde folkepension i kraft. I begge tilfælde ville ordningen hvile i sig selv.

Lad mig så sige, at den højtærede minister har efter min mening, efter vor mening, med nærværende forslag, der forhøjer folkepensionsbidraget med $\frac{1}{2}$ pct. uden at lade lovforslaget efterfølge af en klar vejledende oversigt, eller skal vi sige uden at have udbygget lovforslaget med fradragsreglernes ophævelse, skabt uklarhed og bitterhed hos mange, der ventede, at en retfærdighedssag snart skulle finde sin løsning. Vi er indforstået med, at den højtærede minister benytter den midlertidige pengeopsugning, som kan ligge i at begynde at opkræve bidrag, men når den højtærede minister i sin fremsættelsestale antydede andre opgaver, der kan løses gennem det opkrævede bidrag, uden samtidig at løfte fligen for regeringens mening angående fradragsreg-

lernes ophævelse, skaber man tvivl i mange sind. Man spørger: skubbes problemets løsning ud i en uvis fremtid? Man spørger: vil pengene blive brugt på anden måde? Det ser der ganske vist ud til i lovforslaget at være garanti imod. Men i den højtærede ministers bemærkning ligger en antydning om mulighed for anvendelse til andre formål i forbindelse med en udbygning af folkepensionsordningen. Jeg spørger altså: kan pengene bruges til andre formål end dem, kommissionen klart angav som svar på et lige så klart formuleret spørgsmål? I forbindelse med finansieringen havde regeringen udelukkende spurgt, hvordan fradragsreglernes ophævelse skulle finansieres. Dermed er ikke sagt, at vi ikke kan se, at der kan være andre ting, men man skal alligevel passe på at holde tingene ude fra hinanden, så man ikke på nogen måde kommer til at skabe tvivl.

De mange lovforslag, vi behandler i disse dage, er jo udtryk for, at man kan handle hurtigt og konsekvent. Jeg kan derfor ikke se nogen egentlig begrundelse for, at der ikke var mulighed for at udbygge lovforslaget om at opkræve bidrag til folkepensionen fuldt ud, så der medfulgte en oversigt over, i hvilken takt fradragsreglerne skulle ophæves.

I øvrigt kan jeg give tilsagn om velvillig behandling. Vi venter, at der i udvalget må blive skabt den fornødne klarhed over de problemer, jeg her har været inde på, og klarhed om ministerens hensigter. Vi forventer også en udbygning af lovforslaget, da det ligger os stærkt på sinde at fuldføre udbygningen af folkepensionen. Opgaven i den kommende tid må være at få ophævet fradragsreglerne.

Når folkepensionen til sin tid er færdigbygget og man efter at være begyndt på den som en rent social ordning efterhånden er kommet ind på, at den er en pensionsordning, der bør ende med at være lige og almindelig for alle, ville det ikke være fjernt for mig, at denne ændring til sin tid besegledes ved, at man flyttede dette lovgivningsværk fra socialministeriet til et helt andet ministerium — jeg skal ikke sige, om det skal være indenrigsministeriet eller finansministeriet. Jeg siger ikke dette for på nogen måde at være uvenlig mod den højt-